

Svar på interpellation från Mona Forsberg, Socialdemokraterna – Familjecentraler i Jönköpings kommun

I en interpellation från Mona Forsberg, Socialdemokraterna, ställs frågorna:

- På vilket sätt anser du att det politiska inflytandet ska se ut när det kommer till samverkansfrågor?
- Tycker du att samverkan kan ske när inte alla professioner finns med?

I Region Jönköpings län finns ett politiskt beslut om att ska finnas minst en familjecentral i varje kommun. I större kommuner kan det behövas flera familjecentraler för att optimera samverkan kring barn och familjer i ett specifikt område. Den nationella rekommendationen om lämplig storlek för en familjecentral är fyra BHV-sjuksköterskor/familjecentral.

Detta regionala politiska beslut har varit och är en viktig förutsättning för verksamheterna för att driva arbetet med att utveckla familjecentraler och familjecentralssamverkan. Politisk samverkan mellan regionen och länets kommuner sker i Kommunalt Forum, frågor som gäller barn bereds inom strategiområdet barn och unga samt REKO-gruppen.

I regionen finns också en avtalsmall som tydliggör familjecentralernas struktur och definierar hur samverkan ska se ut. Dokumentet antogs i ledningsgruppen för kommuner och landsting 2011-11-14. Samtliga familjecentraler i länet har skrivit under ett samverkansavtal där kommun och respektive landstingsverksamhet har förbundit sig till att följa avtalet. Region Jönköping är först i landet med att implementera en modell för verksamhetsplanering som så gott som alla familjecentraler använder. Detta enskilda uppföljningsarbete där man kritiskt granskar och förbättrar sin verksamhet är väl utvecklat. Strategigrupp barn och unga beslutade 2015-11-19 att ta fram förslag på en länsövergripande ledningsstruktur som är gemensamma för länets familjecentraler.

För att en familjecentral ska fungera och ha förutsättningar för samverkan ska de fyra verksamheterna vara lokaliserade i samma hus. Samverkan sker på olika sätt,

ex generell samverkan (gemensamma möten/handledning) eller på individnivå. Brist på personalgrupper, t ex barnmorskor kan temporärt innebära att alternativa lösningar på samverkan kan behövas. Den generella samverkan bygger på att alla professioner är representerade och att det finns en tydlig struktur för mötesformer över tid. Vid samverkan på individnivå, runt enskilda barn och familjer är inte alltid samtliga professioner berörda.

De avtal som finns i regionen tydliggör åtagandet som åligger respektive verksamhet att medverka i samverkan på familjecentral.

Maria Frisk
Ordförande i Nämnden för folkhälsa och sjukvård